

Letem

světem

pod mořem

3. běh

4.-15.8.
2002

... polykáme andělíčky

Tak jsme zase opět zpátky. Celý rok utekl jako voda a už zase potkáváme známe tváře a vůbec to nevypadá, že jsme o rok starší. Pouze vedoucím přibylo pár vrásek na obličejích a ubylo vlasů na hlavě (tedy kromě Baggia, protože ten už ji má od loňska jako koleno). Pávě jsme se nalodili na parník 1. Šumavské paroplavební a plavíme se z Rejštejna údajně až na konec světa, ale tomu moc nevěříme. Po nalodění nás kapitán přivítal na palubě a zároveň nás ubezpečoval o bezpečnosti lodní dopravy a uklidňoval naši rozjitřenou mysl, že se nemáme ničeho bát, neboť žádní vodníci natož Poseidon a jiné mořské nesmysly neexistují. On že se plaví již 30 let a neviděl. Tak si tedy si drinky a díváme se po příjemné cestu, zatímco společnost dělá to samé, zatáhne obloha, ozve se někde do neznáma. Když celí vyjukaní jen hledíme obličejů, přijde mezi nás oblečených postaviček, zelení než bílí. Nechce se ale vypadají jako strašidla nejošklivější s nejvíce začne nakřáplým hlasem jeho podmořské říši a jak namyšlená a naivní a po mu z úst vyklouzne rybí ocas, který si ovšem hned automatickým pohybem nacpe zpátky do úst. Také nám mimo jiné sdělí, že jsme na mořském dně a že dýcháme pouze díky němu, protože nám jako gesto dobré vůle poskytl možnost dýchat i pod hladinou. Abychom však dokázali, že jsme hodni jeho pozornosti, musíme vykonat takový menší testík. Ten kdo ho nesplní, přijde během několika desítek minut o tuto mimořádnou vlastnost a utopí se. Kdo ho však splní, bude pasován na mořské filé a postoupí do dalšího kola. To jsme teda zvědaví, do jaké šlamastiky jsme se to zase dostali. Tentokrát však ani vedoucí nevypadají na to, že by se bavili.

nikdy nic takového v klidu plavíme, popijeme objektu, který by nám ženská část naší ale ne tak okatě, když se rána a my se řítíme se všechno uklidní a my do svých bledých podivná skupina divně přičemž jsou všichni víc nám věřit vlastním očím, nebo něco takového. Ten křivýma nohama na nás mluvit a tvrdí nám něco o je ta lidská cháska každém desátém slově

na mořském dně !

Nastupuje podmořské
vládcovstvo!

Bezvlas spravuje
pasážery potopeného
parníku o podmínkách
vykoupení se a o
následujících
zbovstkách...

... zatímco Poseidón
na suchozemskou
havěť pouštní hrůzu
brumtaje cosi pod
svým mocným vousem.

Pokoření netvora
 ZRZENA v délce
 setrvání pod vodou
 táborníci vyhrávali
 zřejmě také proto,
 že si je netvor pod
 hladinou pěkně
 podržel ☺

V tomto případě
 netvorova dlaň ulpívá
 na táborníci
 překvapivě něžně?!

Ztroskotanec podstupuje boj
 s chobotnicí...

... a samotným mořským vládcem
 je pasován na MOŘSKÉ FILÉ.

Velice strhující
podívanou se ukázala
býti zkouška v
ulovení Bílého Velryby
harpunou.

Táborníci vrhali tak
dovedně, ...

... že po chvíli
již málem nebylo
co lovití ...

... a Velryba
několikrát zbaběle
zalehl ještě před
samotným utkvěním
ostří zbraně ve své
rybí hrudi ☹

Poserdón

Od mala trpí chronickým zánětem svěrače a proto musí do konce života nosit plenkové kalhotky Boby na své kakaové plody. Při volbě vládce moří ostatní kandidáty vyřadil pomocí přílivových prdových vln vržených do jejich příbytků, čímž se stal jediným adeptem na trůn a tím pádem i jasným vládcem moří.

Bezvlas

Veterán a jediný mořský pamětník zahořkle vzpomínajíc éry, kdy zem byla jeden velký oceán a jemu se tenkrát v huňatých kadeřích proháněli trilobiti. Dnes na jeho hlavě najde zalíbení leda pijavice. Pravá ruka Poserdóna, v posledním letech experimentujíc s roubování mořských chaluh na vlasové kořínky.

Zrzen

Méně známý bratr netvora řecké mytologie Krakena, ač vlasy v barvě zuřícího požáru, často si zvrhle prozpěvuje „Co jste hasiči ...“. Co mu příroda upřela na kráse, snaží se dohnat na tělesné konstituci. K jeho kratochvilím patří vzpírání kytovců, což nelibě nese zejména Bílej Velryba.

Vohnilej Chaluha

Po infekčním rozkladném procesu bývalý oceánský Seladon zhrzen vrtkavou přízní podmořské krasavice uzavřel se až na dně Mariánského příkopu, kde přežívá, zahnívá a na kostřičku uhynulého tuňáka skládá tklivé love songy.

Rio Mare

Po krátkodobém platonickém vzplanutí k Ohmatníku Koz a Roha se uchyluje k teplým vodám u italského pobřeží, kde zhusta laškuje s macatými delfíny, urostlými ježky a surfaři v neoprénu.

Bejvočka

Jediná potápěčka, která nenosí kyslíkové bomby na zádech, ale na prsou. Nový přírůstek podmořské monarchie, kterou si jmenovitě vybral Poserdón při sledování televizního seriálu Pobřežní hlídka.

Zpuchřelá matrace

Společnice Vohnilýho Chaluhu, jež u něho našla azyl ze strachu před vodními hrátkami. Po nekonečných a upovídáných nocích ji však za pár mrzkých šupin prodal Zrzenovi se slovy: „Je tak upovídaná, že ani neslyším své nové love songy.“

Mořskej víla Árijec

Až do svých 15ti let vychováván jako mořská panna, posléze po setkání s Ohmatníkem Koz a Roha poznává, že se jedná o mořského samce. K jeho oblíbeným činnostem až kratochvílím patří vyšívání, olizování perel a třením se v pobřežním písku. Jeho intelektuálním idolem je mořská želva.

Urvaná bóje

Po heroickém výkonu zahrnutí Vohnilého Chaluhu do Mariánského příkopu věnuje se svádění Bílýho Velryby, pokud se právě nenachází ve vzpírajících se pažích Zrzenových.

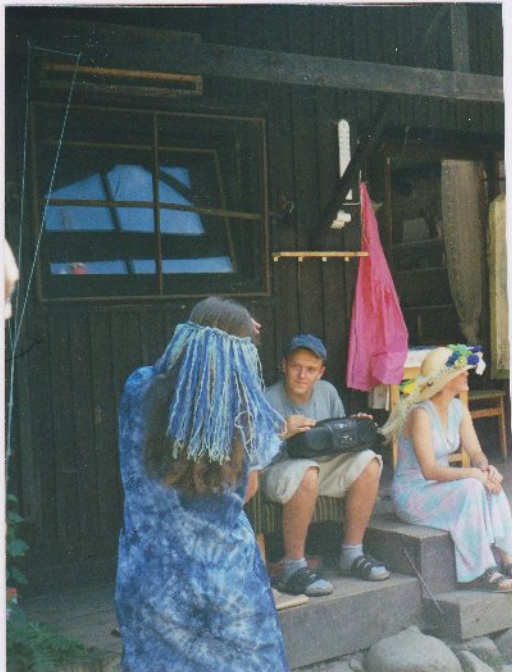

Ohmatník Koz a Roha

Postrach mořských pan, neplodnější mořský živočich; orientuje se převážně po hmatu zejména v přítomnosti něžného pohlaví.

Ta co tančí s pulci

Ač k nevíře, již léta zamilována do Zrzenova bratra Krakena, což ani Zrzen nezvrátí svým frekvenčním užíváním Palette – color. Ve svých volných chvílích zvolna zamilovaně listuje Atlasem zvířat třetihor naslouchaje tklivým písňím linoucích se z Mariánského příkopu.

Tichá voda

Jediný mořský živočich jež toho namluví ještě míň než Bílej Velryba, ba co hůř, neovládá ani znakovou řeč tučňáků. Dorozumívá se převážně obličejovými grimasami, z nichž k nejpopulárnějším patří „Jdi mi k šípku“ a „Nerozumím otázce, nechápu souvislosti“.

Bílej Velryba

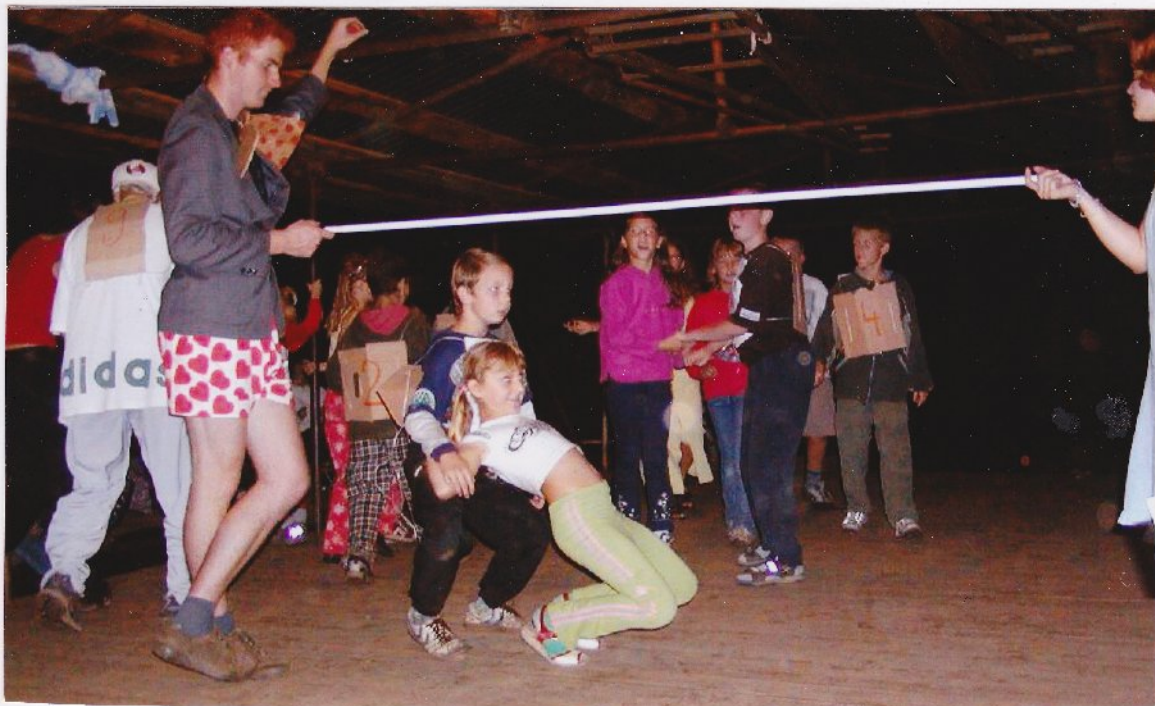
Po prohraném konkurzu na hollywoodský trhák Zachraňte Williho VIII: se odebral na Šumavské středomoří, kde orálně zatrpkl a svůj volný čas věnuje pedagogické činnosti na Oceánské univerzitě posunkové řeči tučňáků.

RŮŽOVÉ HNÍZDEČKO Bílýho Velryby

Rozšklebená langusta

Jeden z věčně veselých tvorů dvora Poserdóna; pro svou věčně a místy až nechutně pozitivní povahu byla diskriminována a to zvláště poté, co propadla záchvatu hysterického smíchu při tryzně za neúspěšný pokus Bílýho Velryby v konkurzu do Zachraňte Williho VIII.

Z hudebního večera Soutěže tanečních dvojic
o večere při svíčkách a hlavní
cenu...

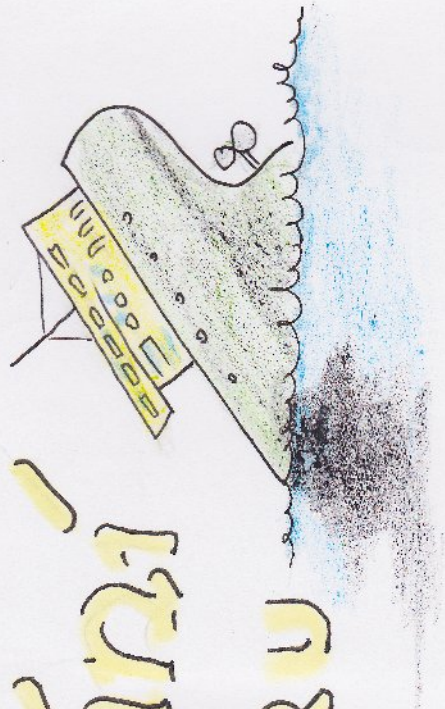
... projížďku podmořským
kočářem - Chaluba & Ohmatník.

"ŠÍLENĚ SMUTNÁ PRINCEZNA"
(slavná scéna v lodce na jezeře)

Ztroskotání

TANKERU

Dnes obdržel Poserdón podvodní expresní poštou telegram, který velice zarmoutil nejen jeho, ale i celý královský dvůr. V severním moři totiž ztroskotal tanker, ze kterého začala okamžitě do oceánu unikat ropa. Nejhorší byla ale skutečnost, že zrovna v té chvíli plul kolem miláček Poserdóna Bílej Velryba, který znám svou zvědavostí nelenil a okamžitě si začal prohlížet potopený tanker. Bohužel se však připletl do unikající ropy a v tom okamžiku bylo jasné, že mu jde o život. Poserdón tedy nelenil a okamžitě vydal pokyn, aby všichni vyrazili na záchranu Bílýho Velryby. Zvláště my, mořská filé, jsme chtěli odčinit další ukázkou lidské lehkomyšlnosti a sobeckosti, a proto jsme okamžitě vyrazili. Bohužel se právě snesla hustá mlha, takže jsme museli oprášit naše navigační schopnosti. Ukázalo se však, že si přece jen něco pamatujeme, neboť i přes tuto překážku jsme ropnou skvrnu našli velice rychle. Ihned po připlutí ke skvrně jsme začali se záchrannými akcemi. Nejdříve jsme vyprostili a omyli Bílýho Velrybu a potom jsme se věnovali i posádce ztroskotaného tankeru. Když nebyl v ohrožení života ani jeden živý tvor, dali jsme se do přečerpávání ropy do přichystaných tanků. Po přečerpání ropy jsme se byli velice vyčerpaní, ale měli jsme povznesenou náladu, a tak jsme ještě cestou zpět složili Poserdónovi oslavnou báseň, kterou jsme mu ihned po příchodu do jeho paláce zarecitovali.

Záchrana Bílého
Velryby uváznuvšího
v ropné skvrně.
Pracovníci hnutí
GRÍNPÍS ho ze
skvrny vytahují...

... oplachují z
něj zbytky
ropy ...

... a urychleně
transportují
zpět do jeho
zamilované,
ledově chladné,
Otavičky ▽

Zrzenova

Já mocný Zrzen, méně známý bratr titána Krakena jsem byl na vrcholu moci. Ano byl teď úpím v strašných kobkách Poserdonova paláce za svou zpupnou opovážlivost. Ale jak se to vlastně stalo? Slyšte tedy můj příběh z dob kdy země byla ještě suchá a tábor na šumavě celý a nerozbitý.

Poserdón ten strašný a krutý vládce (s křivýma nohama) byl mnou konečně svržen. Již sem nemohl déle snášet jeho vládu, kdy ubozí úpěli pod jeho silou a mocní se stávali ještě mocnějšími. Odhodlal sem se tedy k činu. Mou hlavní zbraní byla mocná přílivová vlna, kterou sem přivolal pomocí starých magických obřadů a zaříkadel i bez Poserdónova trojzubce. Bohužel byla příliš silná a zkáze nepropadla jen Poserdónova pevnost, ale také obydlí nevinných. Tak sem na sebe obrátil zlobu všeho živého pod mořem a i přes Poserdónovu dřívější krutovládu přidal se k němu téměř každý. Každý bažil po pomstě a každý se proti mně postavil. Já s hrstkou věrných sem neměl šanci proti tisícové poserdónově armádě. Nadešel čas velké bitvy. Seděl sem uprostřed zničeného tábora již zcela sám. Mé věrné sem odeslal pryč aby alespoň oni ušli zkáze. Spoléhal sem na svou mocnou magii a nebojácně sem hleděl na přicházející obrovskou armádu Poserdónovu. Ve chvíli kdy jsem vyřkl své první zaklínadlo sem zjistil že není vše v pořádku. Má magie nepomohla.....

Zjistili jak se budu bránit a po cestě se dobře připravili. V příštích okamžicích sem byl obklopen zástupy pomstychtivých členů Poserdónovy družiny. Všichni do jednoho byli ozbrojeni magickými holemi, které jim dávali imunitu proti mé magii a kterými naopak oni mohli mě mocného Zrzenu přemoci. A tak se stalo. Byl jsem dovečen k mučednickému kůlu a tam za velkého jáso tu přihlížejících spoután. V tom z řad vystoupil sám Poserdón.

“Tetovači předstupte”

řekl a v tu chvíli se na mne vrhlo prvních osm mučitelů. Celý jsem byl pokreslen magickými ornamenty ve tvaru slunce, které zlomily mou magii vzduchu. Byl sem opět o něco slabší.

“Vajíčkáři předstupte”

Zavelel opět křivonohý a opět sem byl obležen novými mučiteli. Mezi nimi se hlavně vyznamenal můj dřívější člen družiny takzvaný Bobash. Ten vzpoměl si na dávný trest 340 dřepů a se slovy : “ To máš za ty dřepy” mi vajíčko vhodně umístil na hlavu. Byli i tací kteří našli přibližně stejně dobrá místa, takže sem za chvíli vypadal jak jedna velká omeleta.

Jakoby nebylo trápení dost a já opět o něco slabší opět promluvil ten nejvíce zelený s trojzubcem v ruce:

“Kotlíkáři předstupte”

V tu chvíli sem zjistil že sem měl ve svých řadách zrádce. Jen ten totiž mohl prozradit přesné složení lektvaru po kterém sem se stal magicky bezmocným. A není to ledajaký lektvar. Základem je: Olej, ocet, magi, česneková pasta, hořčice, kečup, bahno a na konec co kdo najde okolo (třeba mravenec). No chuťově nic moc, ale vzhledově asi super (bohužel nemohu jako oběť správně posoudit – počkejte příští rok) ale poté co sem byl polit osmi kotlíky tohoto různě koncentrovaného hegeše, jásoť davu neznal mezí - dav byl vysloveně v extázi (a jak sem koukal i okolo stojící vedoucí). Bohužel mému konci utrpení předcházela ještě poslední bod.

“Práškaři předstupte”

Zavelel naposled Poserdón a a v tu chvíli sem byl celý bílý od magického prášku který mě vzal i mou sílu fyzickou. Byla to poslední rána. V tu chvíli sem upadl do stavu hlubokého bezvědomí. Probudil sem se až zde v hluboké podzemní kobce. Poserdón mě zde drží a záleží jen na něm co se mnou udělá. A tak zde píšete své paměti a úpím a úpím a úpím

Týden, na který dlouho nikdo nezapomene

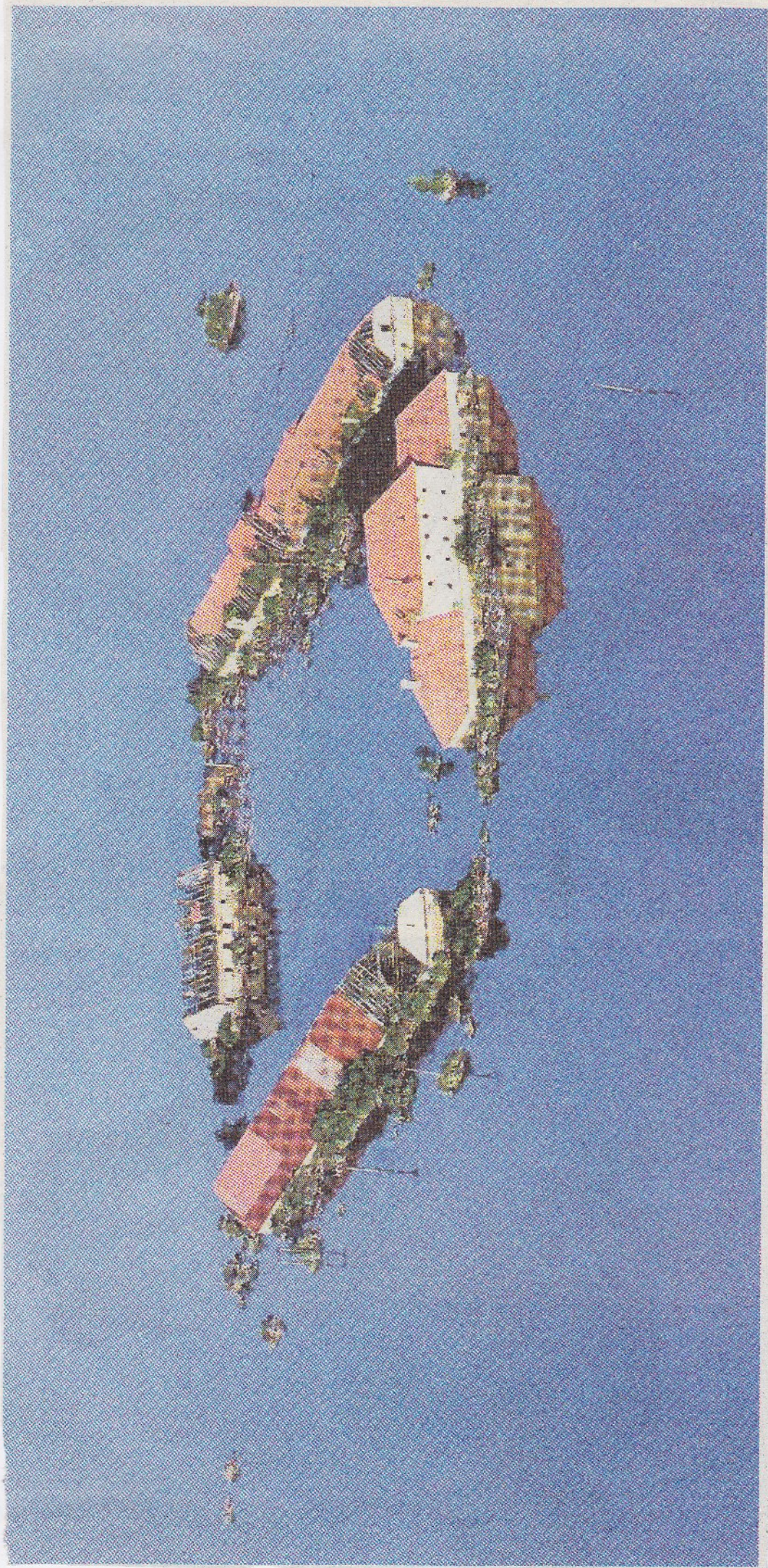

Sušice, pondělí odpoledne - obyvatelé jen bezradně přihlíželi, jak se zvedá hladina Otavy.

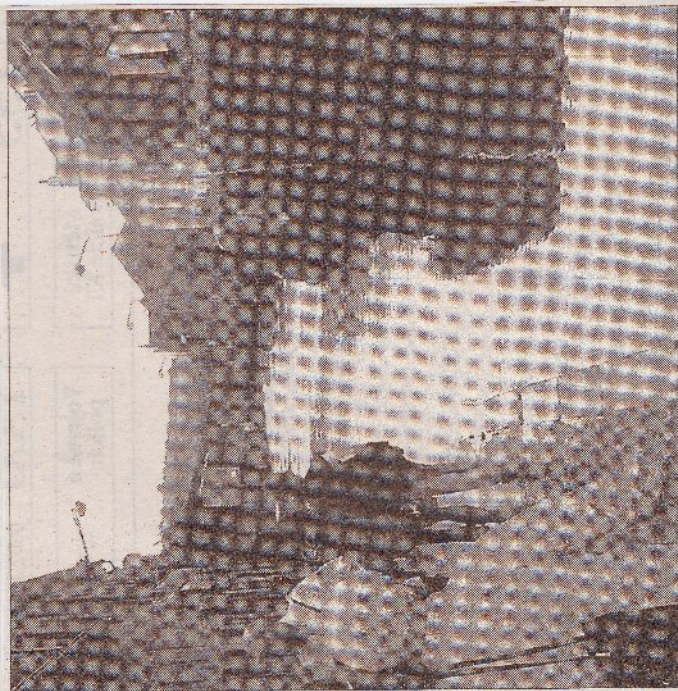

Povodeň století

Jak jsme prožili největší přírodní pohromu v dějinách této země

Otava potopila Sušici už v pondělí

V Nádražní ulici v Sušici se voda dížela velmi dlouho.

CENTRUM MĚSTA OCHROMENO. Strakonické náměstí planulo nejen ve vodě, ale i v oteji, který vyteká ze strojirny ČZ. FOTO: NAFKA - DAMIÁNTERNA

O třetím srpnovém týdnu roku 2002 si budou vyprávět generace Západočechů. Region postihla nejhorší povodeň za posledních více než sto let. Před rozbásněným živlem byly evakuovány čtyři tisíce lidí. Katastrofa způsobila škody za miliardy korun. Jen díky neznměnému úsilí záchranných živel na západě Čech nezahjfel lidi.

Pondělí 12. srpna

0.00 Klid před bouří. Na některých místech západních Čech poprchává. Meteorology ohlášené lijáky si dávají na čas.

3.00 - 9.00 Vydátne prší a nepfestane celý den, záplavy postupně zasahují celý Plzeňský i Karlovarský kraj. Všechny hasičské sbory včetně dobrovolných jsou v terénu, stavějí na mnoha místech z písku hráze, pomáhají s odčerpáváním vody ze sklepů. Nejvíce živel řádl na Klatovsku.

10.00 Velká voda zasahuje i Plzeň. Nejhorší situace je ve čtvrtích Koterov, Litice a Doubavka, kde se valí po ulicích. V nemocnici v Kotřkovské ulici vytopila sklep s rentgenem.

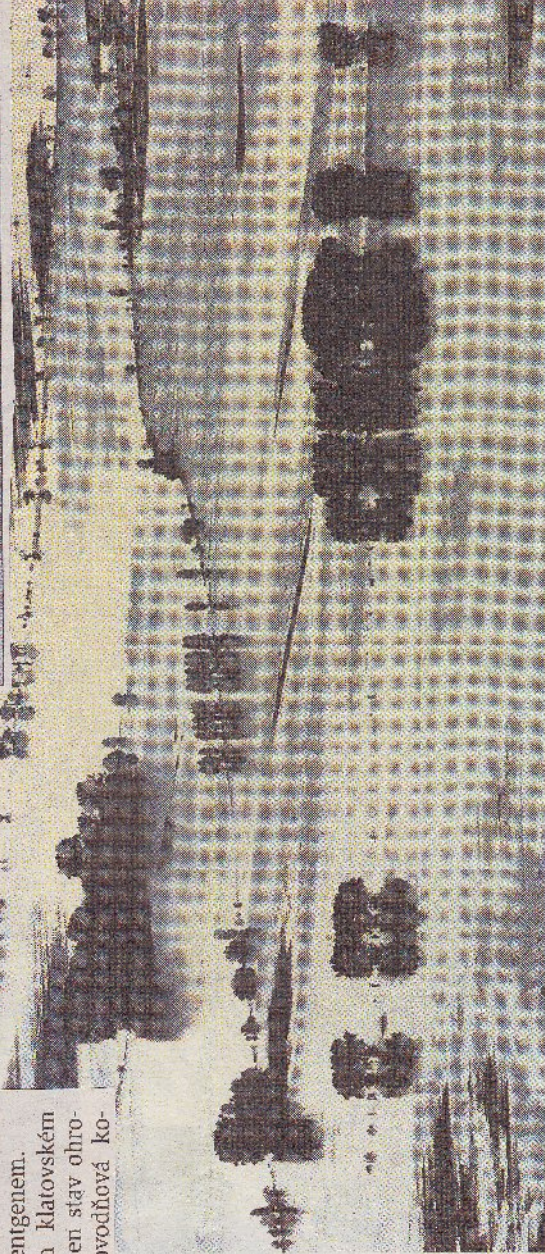
11.00 V celém klatovském okrese byl vyhlášen stav ohrožení. Okresní povodňová ko-

mise doporučila řidičům, aby nejezdili do žádného místa okresu. Řada silnic včetně hlavních tahů je neprůjezdná. Zastavuje se i železniční doprava.

11.30 V Sušici ohlašují sirény stav ohrožení, lidé stavějí kolem náměstí hráze.

16.00 Otava zatopila celé náměstí v Sušici na Klatovsku. Je tam místy až metr vody. Pracovníci plynáren a elektráren odpojují v některých domech ve městě plyn i elektrinu.

22.00 Pokračující děsť největší pro následující den nic dobrého, pozitivní zůstává je- diné - živel si na západě Čech nevyžádal v pondělí žádnou lidskou oběť

DLT Radešov III. běh Šumava 2002
Vystavuje tento

Blejt

Jako potvrzení, že

všichni táborníci.....

překonalidne **12.8.02**

NA POVODŇOVÉ VLNĚ.....

ROVNÍK

Amos
Poserdón

Bevlas

Netvor ZRZEN po odvetné táborevé akci za
podlé vyplavení tábora !

ZRZENE, ZRZENE. To jsi tě vody ještě neměl dost?!

Do sálu v Rejštejně jsme se museli uchýlit po ZRZENOVĚ
pokusu o vyplavení tábora. Tábornice zhudebňují pohádku.

... takže příště zase u táboráku ☺

